

Lovas István: Kelet-nyugati apartheid fal

2016 január 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A balti-tengeri Szczecint?l az adriai Triesztig egy vasfüggöny ereszkedett le a kontinensre, hogy kettészelje azt.

Mögötte fekszenek Közép- és Kelet-Európa ?si államainak f?városai. Varsó, Berlin, Prága, Bécs, Budapest,

Belgrád, Bukarest és Szófia; mindezen hírneves városok és a körülöttük él? emberek ott vannak, amit a szovjet szférának kell neveznem, és mindegyikük valamilyen formában nem csak a szovjet befolyásnak van alárendelve, de igen nagymértékben és egyes esetekben egyre inkább, a moszkvai irányításnak", mondta Winston Churchill 1946. március 5-én, a Missouri állambeli Fulton városának Westminster F?iskoláján tartott beszédében. Ah, milyen megható! Csak éppen nem ?szinte.

Mert így kellett volna beszélnie: „Papírfecnit dugtam Sztálin orra alá. Azt javasoltam, hogy a szovjeteknek legyen 90 százalékos befolyása Romániában, 75 százalék Bulgáriában és 50 százalék Magyarországon és Jugoszláviában. Sztálin mindegyiket jóváhagyóan beikszelte és visszaadta. De utána beszélgettünk egyet vele és Roosevelttel, és a vége az lett, hogy a szovjetek magyarországi és bulgáriai befolyását 80 százalékra módosítottuk."

Kés?bb Churchill saját maga alkuszfecnijét „hitvány dokumentumnak" („naughty document") nevezte (Eugene L. Rasor: Winston S. Churchill, 1874–1965: A Comprehensive Historiography and Annotated Bibliography. London, Greenwood Press, 2000, p. 269).

Hogy azután a Nyugat e két fárosza emberi gyengeségének és egy nyakig vérben fürd? diktátor-szörnyeteggel szemben mímelt naivitásának köszönhet?en a nyolcvanból hány százalék lett, a választ az Andrássy úton lév? Terror Háza Múzeum szolgáltatja, ahová a kihalt SZDSZ nev? párt nem egy volt politikusa családlátogatásra térhetne be.

E vasfüggöny – beleértve a berlini falat – addig állt, ameddig a második világháború utáni egyetlen, a diktátorok természetét tökéletesen ismer? és az ellenük vívott harcot komolyan vev? amerikai elnöknek, Ronald Reagannek köszönhet?en az le nem omlott a szovjet tömb országaiban.

Hogy a vasfüggöny rossz oldalán rekedtekben felébredjen a reménysugár: most már minden úgy lesz, mint a lakosságot a szabadtéri börtönben tartó, elaknásított kerítészóna másik, szabad oldalán. Csakhogy ez nem így lett. Egyrészt azért nem, mert a Nyugaton él?, a hidegháború nyertesének magát joggal látó elit gondolkodása egy pillanat alatt megfordult azután, hogy George W. Bush amerikai elnök 1990. szeptember 11-én (9/11 !) elmondta a globális kormányzásról mondott beszédét az „új világrendr?l".

Az eredmény bemutatásához még az adatokat tisztességesen tálaló közgazdászokra sincs szükség. Csak arra, hogy összemérjük, mennyivel éltünk rosszabbul az osztrákoknál 1990 elején és ma. És hogy akkor mekkora volt a magyar vállalatok, pénzintézetek és vagyontárgyak magyar tulajdonrésze a földkerekség legundorítóbb rendszere, a kommunizmus („szocializmus") ellenére, és mekkora ma, annak összevetéséhez sem kell közgazdász-magyarázat.Mindez megtörténhetett az egykori kommunistákból egy bucskázás után neoliberálissá el?lépett hazai „elit" hazaáruló és velejéig rothadt privatizációs kurzusa nyomán, olyan káderekkel, mint a szélsebesen privatizáló Állami Vagyonügynökség élére az els? szabadon választott kormány által egyenesen a KISZ KB-ból odaültetett Csepi Lajos, aki kés?bb a Fotex, majd az Index.hu Rt. vezérigazgatója lett, miközben az ABN-AMRO befektetési bankja ügyvezet?jeként és az OTP Lakástakarék-pénztár elnök-vezérigazgatójaként trónolt.

Azután felvettek bennünket az Európai Unióba. A Roosevelt és Churchill által a szovjetek prédájának odalökött tíz közép- és kelet-európai országot még 2014-ben is, tíz évvel csatlakozásunk után is az „új tagállamoknak" nevezték a Németország irányítása nyomán szerencsére már a halála felé masírozó unióban.

Amely nem vette észre, hogy tíz id?zített bombát olvaszt magába, természetesen piacaival egyetemben. Olyan országokat, amelyek mentalitása éppen a szovjet leigázás hosszú évtizedei eredményeként homlokegyenest eltér Nyugat-Európa azon országaiétól, amelyeknek Orbántól Kaczynskiig, vagy a nem politikailag korrekten nyávogó macskákig mindenr?l azonnal Hitler jut eszükbe. Beleértve azt a Magyarországot, amelynek hétszázezer polgárát hurcolták el a kommunista tömeggyilkosok a Szovjetunióba, és akik közül csak igen kevesen tértek haza.

Ezeket az országokat – de ideje már kimondani! – csatlakozásuktól kezdve a nyugatiak mélységesen lenézik. Büdös lábú tahóknak tekintik ?ket és lakóikat.

Olyan országoknak, amelyek polgárai ellen ma Nyugat-Európában retorzió nélkül mindenfajta negatív diszkrimináció, utálat és médiabeli gy?löletkeltés megengedett. Amely diszkriminációnak, hacsak töredéke is másfajta etnikum ellen irányul, börtön vagy gigantikus pénzbüntetés a kimenetele.

Ez a magát agyonver?, a valósággal szembenézni nem mer? és nem hajlandó Európa – Németország ?rültje, a

gyermektelen Merkel Mutti vezetésével – migránskatasztrófája verg?désében Magyarországot meri figyelmeztetni, hogy legyen hálás neki, amiért 1956-ban magyar menekülteket fogadott be. Ne inkább a halálosan megalkuvó, gyáva Nyugat legyen hálás az 1956-ban szinte puszta kézzel a Roosevelt és Churchill b?nrészességével Sztálinnak/Rákosinak odadobott Magyarországot megszálló szovjet tankoknak és helyi ávósainak nekimen? pesti srácoknak?

Akiken a Nyugat nem mert és nem akart katonailag segíteni, vagy legalább politikailag úgy, hogy megfenyegette volna Hruscsov pártf?titkárt: ha le meri verni a magyar nép szabadságharcát, a NATO-val találja magát szemben e vodkázós, va-banque-ra játszó bohóc. Hogy mi legyünk ezeknek hálásak? Vagy az 1956 júniusában Poznanban a kommunista hatalom ellen felkel?k, majd az 1980-ban Walesa vezetésével megalakított Szolidaritás szakszervezet Lengyelországa esedezzen bocsánatért Brüsszelnek, mert nem a pórázon tartott német média és a történelmi teher örök szolgájává görbített hátú német politikai osztály kényére-kedvére mazurkázik, hanem a hagyomány szerint?

Az eredeti vasfüggöny mentén a Nyugat er?feszítése eredményeként megszilárdult mentális apartheid fal másik oldalán, Brüsszelben, a szétrohadástól, szétzuhanástól megrettent uniós vezetés és a „magországok”, az egykori gyarmattartó gyilkosok utódai most már nyíltan akarnak visszaszorulni önmagukba, öten-hatan abszurd „mini-Schengent” és egyéb ?rült projekteket létrehozva, miután arabtavaszozásuk, líbiai bombázásuk és közel-keleti politikájuk nyomán elözönlik ?ket a miattuk otthonukból ki?zött migránsok.

Tegyék!

A jöv? Napja azonban az Európát kettévágó apartheid fal innen fekv? oldalára fog sütni.

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló